

Verslag van de bijeenkomst op 26 juni 2012 van de leeskring.

Aanwezig waren Paulien, Marne, Ariana, Annelies, Janny, Thea, Gerda en Nelleke

Besproken werd het boek "het groene huis" van Mario Vargas Llosa.

Bijna niemand had het boek uitgelezen: te rommelig, teveel namen, onbegrijpelijk. Annelies vergeleek het verhaal met de schilderijen van Jeroen Bosch.

Thea had het gelezen, maar vond het onsamenhangend met soms toch boeiende verhalen, Gerda vond de stijl nogal apart en verwarrend, niet haar boek en Nelleke vond het warrig en verwarrend, maar met mooie sketches over het leven aan de onderkant in het Zuid-Amerikaanse oerwoud.

### **Mario Vargas Llosa**

Mario Vargas Llosa werd op 28 maart 1936 in Arequipa in Peru geboren. Hij verruilde zijn opleiding aan de militaire academie voor een studie rechten en literatuurwetenschap aan de universiteit in Lima. Zijn afstudeerscriptie ging over "Honderd jaar eenzaamheid" van Marquez. In 1963 schreef hij "De Stad en de Honden", een verwerking van zijn jaren op de militaire academie. In 1965 verscheen "Het Groene Huis". In 1990 was hij kandidaat voor het presidentschap met een sterk liberaal programma. In "De vis in het water" doet hij hierover verslag. Over de dictatuur in de Dominicaanse Republiek gaat "Het feest van de bok" uit 1996.

In 1994 kreeg Mario Vargas Llosa de Cervantesprijs, de belangrijkste literaire onderscheiding in de Spaanstalige wereld en in 2010 de Nobelprijs voor de Literatuur.

Mario Vargas Llosa schrijft maatschappelijk betrokken romans in een vernieuwende stijl. Geweld met name militair geweld speelt een grote rol.

**"Het groene huis"** is een van zijn belangrijkste romans. Het is een boek over een Latijns-Amerikaanse samenleving vol geweld op verschillende niveaus met verschillende verhaallijnen, die zich traag ontfouwen. Kerk en leger spelen een belangrijke rol. Duidelijk wordt wat macht met mensen doet en welke primitieve keuzes mensen maken. Corruptie, onrechtvaardigheid en leed zijn het gevolg daarvan.

Het verhaal speelt zich af in een tijdsbestek van 20 a 25 jaar op 3 verschillende plaatsen. Vijf verhaallijnen zijn erin verweven, die plotseling zonder overgang verspringen van plaats en niet chronologisch van tijd. Ook gaan vertellingen over in dialogen zonder interpunctie, wat het lezen nog minder gemakkelijk maakt.

### **Samenvatting (zeer beknopt)**

In het kleine provinciestadje Piura aan de rand van de woestijn opent don Anselmo een bordeel, Het groene Huis, een groot, luxe huis van plezier. Uiteindelijk wordt dit bordeel in brand gestoken door enkele bewoners van Piura, hiertoe aangezet door Pater Garcia. Vier mannen uit de sloppenwijken van de stad waren regelmatige bezoekers. Een van hen, een sergeant is getrouwd (geweest) met Bonifacia een "bewoonster" van dat bordeel. Zij was een indianenmeisje uit het Amazone-gebied en haar bijnaam daarom 'la Selvatica'. In een plaats aan een rivier in het oerwoud, Santa Maria de Nieva staat een missiepost. De nonnen, met aan het hoofd zuster Angelica, halen met hulp van de guardias regelmatig indianenkinderen uit het oerwoud om ze te bekeren, spaans te leren en ze te laten werken. Bonifacia was een van die meisjes. Zij woonde in Santa Maria De Nieves bij loods Adrian Nieves en zijn vrouw Lalita. Lalita was eerder de vrouw van Fushia, een Japanse immigrant, die op het eiland van Fushia leefde van de smokkel en handel van rubber en huiden met de indianen, die hij nogal meedogenloos behandelde. De indiaan Jum probeert een soort collectief op te richten tegen de uitbuiting van de indianen door rubberhandelaars, maar wordt door het leger opgepakt en in de zon gehangen op het plein in Santa Maria de Nieves als afschrikking. Don Anselmo sterft en krijgt toch de Laatste Sacramenten van pater Garcia. Fushia eindigt in een Lepra-kolonie. Nieves belandt in de gevangenis en Lalita trouwt met Huambacha, de Dikke, die bij de Guardia Civil werkt.

Nelleke